

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3007/05
13.07.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Надежде Радевић, Љиљане Ивковић-Јовановић, Владимира Тамаша и Михаила Рулића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против тужене Републике Србије, чији је законски заступник РЈП, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Округног суда у Чачку Гж.бр. 999/05 од 01.09.2005. године, у седници већа одржаној дана 13.07.2006. године донео је

П Р Е С У Д У

Делимично се усваја ревизија тужиоца, па се пресуда Округног суда у Чачку Гж.бр. 999/05 од 01.09.2005. године преиначује у делу којим је тужбени захтев одбијен као неоснован и у односу на одлуку о трошковима парничног поступка, и тужена Република Србија обавезује да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа, части, слободе и права личности због неоснованог притвора, поред досуђеног износа од 300.000,00 динара, плати износ од још 200.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 10.05.2005. године, па до исплате и на име трошкова парничног поступка износ од 147.335,00 динара, све у року од 15 дана по пријему преписа пресуде, док се у преосталом делу ревизија одбија као неоснована.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Чачку П бр. 384/2004 од 10.05.2005. године, ставом првим изреке тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа, части, слободе и права личности због неоснованог притвора, исплати износ од 850.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 10.05.2005. године, па до исплате. Ставом другим изреке тужбени захтев је у преосталом делу одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 94.187,50 динара.

Пресудом Округног суда у Чачку Гж.бр. 999/05 од 01.09.2005. године жалба туженог је делимично уважена и првостепена пресуда преиначена у ставу првом и трећем изреке, тако што је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете по означеном основу плати износ од 300.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 10.05.2005. године, па до исплате, а одбијен је као неоснован захтев тужиоца за износ од још 550.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 10.05.2005. године, па до исплате. Тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 72.187,50 динара.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао правилност побијане другостепене пресуде на основу члана 399. ЗПП и установио да је ревизија делимично основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је неосновано био у притвору у периоду од 06.04.1999. до 04.06.1999. године. Правноснажном пресудом Општинског суда у Чачку К бр. 241/02 од 08.04.2003. године, на основу члана 354. став 1. тачка 1. ЗКП, према тужиоцу, као оптуженом, одбијена је оптужба да је извршио кривично дело тешке крађе из члана 166. став 1. тачка 6. КЗРС.

Код таквог стања ствари, тужилац, на основу одредаба члана 560. став 1. тачка 1. ЗКП, има право на накнаду штете. У конкретном случају, то је накнада нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части, слободе и права личности, сагласно члану 200. Закона о облигационим односима, како су то правилно нашли и нижестепени судови. Међутим, висина правичне новчане накнаде, по оцени овог суда, није одмерена у складу са одредбама члана 200. став 2. ЗОО.

Цитираном законском одредбом предвиђено је да ће приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете, као и о висини њене накнаде, суд водити рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у притвору Окружног суда у ___ и то за време НАТО бомбардовања. Ове околности, (време и место боравка у притвору), саме по себи, додатно су утицале на душевне болове које је тужилац трпео, јер му је лична безбедност била посебно угрожена, а он без икаквих услова да сам побољша свој неповољан положај, док су му могућности кретања и боравка на свежем ваздуху, као и могућност општења са породицом, која је живела на Косову и Метохији, биле ограничене и далеко испод мере уобичајене за притворске услове, што је утврђено у првостепеном поступку, па зато и оне морају бити посебно цењене, осим дужине времена проведеног у притвору и осталих околности које су имали у виду нижестепени судови.

Стога Врховни суд налази да правична новчана накнада за претрпљене душевне болове тужиоца, према мерилима и критеријумима важећим у време доношења првостепене пресуде, треба да износи 500.000,00 динара, као адекватна сатисфакција тим боловима, са припадајућом законском затезном каматом од дана доношења првостепене пресуде, па до исплате.

У том смислу, Врховни суд је, због погрешне примене материјалног права из члана 200. став 2. ЗОО, на основу члана 407. став 1. ЗПП, преиначио другостепену пресуду.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је у смислу члана 161. став 2, у вези члана 149. и 150. ЗПП, а трошкови који су досуђени тужиоцу односе се на награду адвокату за састав тужбе и једног образложеног поднеска, са паушалом, у износима од по 6.750,00 динара, за заступање на пет одржаних рочишта и једно неодржано рочиште, све са приступом и паушалом, при чему награда адвокату за заступање на једном одржаном рочишту са приступом и паушалом износи 7.650,00 динара, трошкове вештачења у износу од 3.500,00 динара, трошкове таксе за тужбу и првостепену пресуду у износима од по 15.000,00 динара, трошкове састава ревизије у износу од 5.760,00 динара, таксе за ревизију у износу од 21.000,00 динара и таксе за ову одлуку у износу од 31.500,00 динара. Трошкови судске таксе одмерени су према Таксној тарифи важећој у време настанка таксене обавезе и то за тужбу и првостепену пресуду према износу од 500.000,00 динара, као вредности предмета спора са којом је тужилац успео у спору, а таксе за ревизију и одлуку по ревизији према износу од 200.000,00 динара, са колико је успео у поступку по ревизији. Адвокатски трошкови обрачунати су према сада важећој Адвокатској тарифи ("Службени лист СЦГ" бр. 5/06, сагласно члану 8. АТ и такође према вредности са којом је тужилац успео у спору.

У преосталом делу ревизија тужиоца је одбијена применом члана 405. ЗПП, јер околности случаја не оправдавају досуђивање већег износа накнаде штете.

Председник већа - судија,

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

нн